

[Industriministeren]

mindre ommøblering, hvorved den almindelige butikstid forkortes med 2 timer om ugen og den supplerende butikstid forøges med samme antal timer.

Den samlede maksimale åbningstid udgør efter den gældende lov 69½ time om ugen. Disse 69½ time er sammensat af 63½ time almindelig butikstid og 6 timers supplerende butikstid.

Det er regeringens tanke at fastholde den maksimale åbningstid, men at skabe en lidt større fleksibilitet ved at overføre 2 timer om ugen fra den faste åbningstid til den supplerende åbningstid. Udnyttelsen af denne fleksibilitet er naturligvis helt op til butikkerne selv, således at butikkerne selv kan træffe beslutning om anvendelse af disse timer afpasset efter deres egne og kundernes ønsker.

Det er tanken at fastsætte reglerne således, at der kan holdes åbent på ugens første 5 dage fra kl. 6.20 til kl. 17.30 og på lørdage fra kl. 6.20 til kl. 12.00. Herudover stilles der 8 – imod i dag 6 – supplerende timer til butikernes rådighed inden for nærmere angivne rammer. Dette vil give butikkerne mulighed for f.eks. at holde åbent fra mandag til og med torsdag fra kl. 6.20 – hvad nu nok de færreste vil vælge – til kl. 18.30, fredag fra kl. 6.20 til kl. 19.30 og lørdag fra kl. 6.20 til kl. 14.00. For de butikker, som måtte have behov for at holde åbent meget tidligt om morgenen, kan de supplerende timer naturligvis også anvendes hertil.

Som det fremgår af mit eksempel, vil vi ligeledes foreslå bortfald af den gældende begrænsning for anvendelsen af de supplerende timer til højst at måtte deles over 3 dage. Der vil dog fortsat altid skulle holdes lukket på søn- og helligdage, ligesom seneste lukketidspunkt på lørdage fortsat skal være kl. 14.00. Samtidig vil vi som ny regel foreslå, at den supplerende butikstid ikke kan placeres på ugens 5 første dage efter kl. 20.00.

Et andet aspekt, vi har ønsket at tage hensyn til, er turismen. For at tilgodese turisterne, som gerne skulle komme i stadig stigende antal, og hvis penge vi dårlig kan undvære, er det tanken at indarbejde regler om dispensationsmuligheder for butikker, der er beliggende i områder, som særligt besøges af turister. Denne dispensationsmulighed, som tillægges kommunalbestyrelserne, der pålægges en høringsprocedure, påtænkes bygget på en model, som i et vist omfang allerede kendes fra bl.a. sommerhusområderne.

Regeringen vil om to uger fremsætte lovforslag på området. Hermed har jeg vist udtrykt tydeligt nok, at vi ikke kan tilslutte os det radikale forslag.

Svend Andersen (S):

Da det radikale beslutningsforslag har været diskuteret tidligere og Folketinget har taget stilling til det, skal jeg ikke komme nærmere ind på det. Et stort flertal har jo sagt, at man ikke ønsker, at der skal ske den afskaffelse af faste tider, som De Radikale her lægger op til.

Siden vi behandlede forslaget sidst, har der været nedsat et udvalg, af hvis betænkning det fremgår, at det ikke har været muligt at nå frem til enighed om, hvordan en fremtidig åbningstid skal se ud. Der er 8 mindretalsindstillinger, og et flertal i udvalget går imod en udvidelse af de nuværende åbningstider.

Men lad os prøve at se på, hvad der er sket, siden vi sidst behandlede spørgsmålet. Der er foretaget forskellige undersøgelser. Jyllands-Posten offentliggjorde en Observaundersøgelse den 4. januar, hvoraf det fremgik, at der ganske vist var lidt under en tredjedel af forbrugerne, der var utilfredse med de nugældende åbningstider. Men de nuværende åbningstider er jo ikke det samme som de åbningstider, der gives muligheder for efter den gældende lov, og det viser sig, at forretningerne i langt de fleste tilfælde langt fra bruger de muligheder, den gældende lov giver.

Der er også sket noget andet, siden vi sidst diskuterede sagen. Arbejdstiden er allerede nedsat, og om et halvt år har vi to timers arbejdstid mindre, end vi havde for bare et år siden, og det betyder, at der er to timer mere til at handle i inden for den samlede åbningstid. Ser vi et kort stykke tid frem, vil der yderligere være blevet en times nedsættelse af arbejdstiden. Der sker altså noget i retning af, at der gives forbrugerne større muligheder og mere tid til rådighed for at handle inden for den almindeligt gældende åbningstid.

Frikommuneforsøget i Herlev, som der her i Folketinget i sin tid var store forventninger til, har også vist, at der ikke har været behov for de muligheder, butikkerne havde for øget åbningstid.

Også andre forsøg viser, at forretningskæder, der har eksperimenteret med forlænget åbningstid, har måttet tage særlige foranstaltning-